

годины и помногите са и сполнени
съ трудове, скорби, и вслѣзвни,
защото се скорш свиршуватъ. (Псал.
89: 10). Това є право, ѿговори вдовицата,
и си наведе главата до землата, и сердечни
воздахна, и рече: мѣй животъ скорш ще се
свирши. Сващенното писаніе говори, про-
должи рѣчъта священнико, че по смртъта
сме должни да се преселиме за добрыте ра-
боты въ прекрасната рай, а за злыте въ
нестерпимыатъ адъ. Но ты начала ли си
да се приготвлявашъ, за ѿходътъ ѿ тво
свѣтъ, и да тръсишъ пѣтъ на пре-
красната рай; оубрена ли си ты, че не
щешъ да бдешъ ѿден, когато те завле-
чатъ въ мѣстото на мжките; йзъ самъ
совершенню оубрена, защо самъ достойна
за рая, ѿ все сърдце ѿговори вдовицата,
азъ не самъ преминувала животъ си въ
тѣшки грѣхове. Йзъ самъ вардила сїчките
церковни правила: и можемъ да кажемъ че
не самъ подолна ѿ моите сестры. Това
чудо священнико рече: Послушай любезна ба-
бинко! Йзъ не самъ дошълъ да те сѫдимъ
и нещемъ да ти давамъ страхъ безъ при-
чина; но позволи ми да те попытамъ, зна-